

Anti-Emperyalist ve Anti-Oligarşik Mücadelede

KURTULUŞ CEPHESİ

Zafer Bizim Olacaktır!

<http://www.kurtuluscephesi.com>

1 Mayıs 2008/Özel Sayı

İcaset Arayışlarının Gölgesinde 1 MAYIS

1 Mayıs, işçi sınıfının dayanışma, birlik ve mücadele günüdür.

“Sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış bir milletiz” söylemleriyle yıllar boyu yasadışı kabul edilmiş bir sınıfın günüdür.

Herkesin bildiği gibi, 1 Mayıs ilk kez 1976'da meydanlara çıkmış ve 1977 1 Mayıs'ı ile tarihin en büyük işçi sınıfı gösterisine dönüşmüştür.

Ve 1977 katliamı, işçi sınıfının sınıf bilincine ulaşmasını engellemeye yönelik bir karşı saldırı olmuştur.

90 sonrasındaki yıllar, bir kez daha 1 Mayıslar, meydanların işçi sınıfıyla buluştuğu yıllar olmuştur.

Her zaman 1 Mayıs'ın “kalbi” İstanbul'da atmış ve İstanbul'un meydanları, sokakları 1 Mayıslarda işçi sınıfıyla buluşmuştur.

Ama her zaman Taksim meydanı yasaklanmış ve her zaman Taksim Meydanı, 1 Mayıs Meydanı olarak belenmiş ve bilinmiştir.

Yıllar boyu yasak sürmüş, yasağa rağmen Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs'ı kutlamak için Taksim'e doğru yürünmüştür. Bu durum, çatışmalar, gözaltılar, saldırılar altında yıllar boyu sürüp gitmiştir.

Ve 2007'nin 1 Mayıs'ı “Haydi Taksim'e” sloganlarıyla, sendika konfederasyonlarının öncülüğünde “kitleselel 1 Mayıs” olarak ilan edilmiştir.

Hala Taksim işçi sınıfına yasakken, her zamanki gibi çatışma olacağı açıkken, alınan bu kararın sadece lafta kaldığı o gün görülmüştür. 2007 1 Mayıs'ı, tüm büyük sözlere rağmen, sendikaların ve siyasal kuruluşların bir kenara çekildiği, 4-5 bin kişinin Taksim'e yürüme kararlılığı gösterdiği, onları engellemek için saldıran güvenlik güçleriyle çatıştıkları bir gün olarak tarihe geçmiştir.

Ve geçen yıl 1 Mayıs öncesinde söylenen sözler bir kez daha yinelendi. Bir kez daha “Taksim” denildi. Bir kez daha “Taksim kararlılığı” ifade edildi. Herkes “Taksim’e” çağrıldı.

Ama ilk kez böylesine açık, böylesine pervasız bir icaset arayışı da sahneye konuldu.

Kapanma davasıyla AKP'nin “köşeye sıkıştığı”, dolayısıyla yeni müttefiklere ve “demokrat görünümüne” ihtiyacı olduğu düşüncesiyle iktidarla görüşme masasına oturuldu.

Cumhurbaşkanı'yla görüşüldü. 1 Mayıs'ın “tatil günü” ilan edilmesinde “mutabakata” varıldığı açıklandı.

Ardından bakanlarla görüşmeler başladı.

İçişleri bakanı aracılığıyla Tayyip Erdoğan'la pazarlık masasına oturuldu.

Adalet bakanı devreye girdi. 1 Mayıs "anlaşması" karşılığında F-tipi cezaevlerine ilişkin "taviz" verilebileceği bile söylendi.

"Köşeye sıkışmış AKP"den icazet alma umuduyla günlerce görüşmeler devam etti.

Ve "malumu ilan edildi".

İlan edilen "malum", ister "laik" görünümde olsun, ister "islami" görünümde olsun, her türden sömürücü sınıfın ortak paydasının işçi sınıfı düşmanlığı olduğuydu.

"Ayaklar başı yönetmeye kalkarsa kıyamet kopar" denildi.

Evet, ayakların başı yönetmesi, şeriat inancı içinde kıyametin sekiz belirtisinden birisiydi.

Evet, işçi sınıfı "baş" olmaya kalktığı anda kıyamet kopardı.

Yüz altmış yıldır işçi sınıfı örgütlerinin söylediği de buydu.

İşçi sınıfı "baş" olduğunda, insanlık tarihinin akışı değişecektir.

Bu sömürücü sınıfların kıyametidir.

Sömürünün ve sömürücü sınıflarının Azrail'i işçi sınıfıdır, kıyamet de bundan kopacaktır.

İşçi sınıfının diliyle söylersek, proletarya burjuvazinin mezar kazıcısıdır.

Herkes bilmek durumundadır ki, burjuvazinin mezar kazıcısı proletarya, bu mezarı kazmak için hiçbir biçimde burjuvaziden icazet almaz; birilerinin inayetiyle, birilerinin "köşeye sıkışmasıyla" böylesi bir tarihsel mücadeleye kalkışmaz.

İşçi sınıfı, tüm değerlerin yaratıcısı emeğin sahibi olarak, insanlığın gerçek ve kalıcı kurtuluşu için yüztaltmış yıl önce ilan ettiği "Manifesto"suyla yola çıkmıştır.

Onun haklılığı, tarihsel meşruiyeti buradadır.

Bu tarihsel meşruiyete rağmen, iktidarın icazetiyle yapılacak 1 Mayıs'ta büyük bir "kütle" toplayarak kendi sapkınlıklarını, kendi pasifizmelerini gizleme hesapları içinde olanlar 2008 1 Mayıs'ına icazet damgası vurmaya kalkışmışlardır.

Olmamıştır, pazarlıklar sonuç vermemiştir. Ezeli ve ebedi işçi sınıfı düşmanlığı galebe çalmıştır.

Bu durum 1 Mayıs'ı icazet altına alma girişimini ortadan kaldırmamıştır. Bir zihniyet olarak vardır, açık girişim olarak varolmuştur.

Diyoruz ki, hiç kimse işçi sınıfının tarihsel mücadelesini ve onun bir simgesi olan 1 Mayıs'ı küçük siyasal hesaplarla, küçük grupsal çıkarlarla, siyasal iktidarların payandası haline getiremez, siyasal iktidarların vereceği tavizlerle icazet altına aldırılmaz.

Herkesi 1 Mayıs'a icazet damgası vurmaya kalkışanların saflarından uzak durmaya, onların pankartlarının altında toplanmamaya çağırıyoruz.

Bu, legalistlere, oportünistlere, neo-liberal solculara, 1 Mayıs'ı icazet altına sokanlara karşı bir başkaldırı, bir isyan çağırısıdır.

Sol yumruklarımızı gökyüzüne kaldırarak, 1 Mayıs'a icazet damgasının vurulmasını engellemek için ileri!

YAŞASIN 1 MAYIS!